

»Ønsker regeringen, at danske skatteyderkroner skal kastes ud i den risikofyldte internationale oliehandel?«

(Forespørgsel nr. 19. Anmeldt 22/4 80. Fremme af forespørgslen vedtaget 25/4 80).

Forhandling

Maisted (FP):

Når jeg på fremskridtspartiets vegne spørger ministeren, om regeringen ønsker, at danske skatteyderkroner skal kastes ud i den risikofyldte internationale oliehandel, så skyldes det frygten for, at den danske befolkning skal falde for energiministerens påstande om, at det er en fordel for den danske befolkning, og at det skulle forbigå offentlighedens opmærksomhed, at energiministerens ambitioner som oliehandler er så store, at han er parat til at slås til sidste skatteyder uden skelen til samfundsøkonomien.

Når ministeren hævder, at han er nødt til at optræde som oliehandler, fordi f. eks. Italien har optrådt som uheldig statslig oliehandler, må det fremhæves, at der bliver ikke mere olie til rådighed, fordi staterne går ind i oliehandelen. Der optræder blot flere købere til den samme mængde olie. Den råolie, olielandene sælger i statsengagementer, tages fra oliemængder, der ellers ville gå ind i olieforsyningsystemerne via de internationale selskaber.

Situationen kan udnyttes af olielandene til at presse priserne yderligere op. Jo mere statshandel, jo mere vil dette kunne forekomme. Statshandelen ved tosidede aftaler gør forsyningsystemet stift, hvad der specielt er betænkeligt i knaphedstider. De internationale selskaber har forsyningskilder spredt over hele verden, hvilket giver dem stor fleksibilitet til afbødning af vanskelige forsynings-situationer.

Statshandler medfører også, at de enkelte olielaster bliver mindre og transporten derved mindre effektiv og dyrere. Her kommer vi ind på et særligt afsnit i den kontrakt, som vi desværre ikke fik hevet ned i folketinget i tide, dengang fremskridtspartiet ønskede et aktstykke behandlet i folketinget. Her har altså en ansvarlig minister indgået en kontrakt med Saudi-Arabien, der sætter vor liberale skibsfartspolitik ud af kraft.

Denne klokkerene aftale – for at bruge ministerens eget udtryk – har ikke alene un-

dermineret dansk skibsfart, men ifølge forlydender, man bl. a. kan læse i Berlingske Tidende, er der klare politiske håndfæstninger forbundet med denne kontrakt.

Med hensyn til skibsfarten er det sådan, at den valutaindtjening, som dansk skibsfart bringer til den danske statskasse, vil blive væsentligt formindsket, fordi andre lande vil kræve tilsvarende aftaler på en række områder, hvor Danmark skal importere nødvendige råvarer.

Nu har energiministeren over for pressen sagt: ja men det er ikke regeringens ansvar; det er en privatretlig handel, der er indgået mellem DONG og Saudi-Arabien. Det er jo en mærkelig opfattelse af tingene, for hvem ejer Danskolie & Naturgas? Det gør staten. Jeg vil godt spørge ministeren, om han har tænkt sig at indkalde til en ekstraordinær generalforsamling og fyre hele bestyrelsen, fordi den går imod regeringens politik inden for skibsfarten?

Dertil kommer, at Danmarks behov ikke kan dækkes ved import af et par råolietyper, hvis der skal tages hensyn til vores forbrugs sammensætning, økonomi, miljøkrav osv.

Det er især forkasteligt, at ministeren bilder befolkningen ind, at der er økonomiske fordele ved, at staten blander sig i international oliehandel.

Jeg kan se, at i denne omgang har jeg kun et minut mere. Jeg må i hvert tilfælde skynde mig at præcisere, at fremskridtspartiet er yderst utilfreds med ministeren, og på mit partis vegne vil jeg fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget udtrykker mistillid til energiministeren, går tinget over til næste sag på dagsordenen.«

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Der er – allerede – nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette dagsordensforslag indgår nu i forhandlingen.

Energiministeren (Poul Nielson):

Jeg er ked af, at jeg ikke har haft lejlighed til at sige noget, inden der stilles et dagsordensforslag, som for mig at se i hvert fald